

Münster, a biciklik városa

2011. október 3-án, éppen Németország nagy nemzeti ünnepén, az egykori NDK és NSZK újraegyesítésének napján indultunk útnak Németországba, illetve Münsterbe, hogy találkozhassunk a Comenius-projektben részt vevő külföldi partneriskoláink tanáraival és diákjaival.

Egy sikeres **Comenius-pályázat** kapcsán, melynek célkitűzése, hogy Európa fiataljait mozgósítsa a környezetvédelem témakörben, iskolánk lehetőséget kapott, hogy öt másik iskolával együttműködve, ötleteket és megoldásokat gyűjtsön, mit tehetnénk azért, hogy csodálatos világunk szépségét megőrizzük.

Csehország, Franciaország, Lengyelország, Németország, Törökország és a miskolci Földes Ferenc Gimnázium diákjai és tanárai dolgoztak együtt hat napon keresztül, hogy a korábbi közös munkák eredményeit újjal vessék össze és újabb ötleteket gyűjtsenek a továbblépéshez.

A programokat a münsteri **Overberg-Kolleg** szervezte, s a híres német precizitás, tökéletes szervezés most is adott volt. A programok percre pontosan zajlottak, minden klappolt, sehol egy hiba. Hogy csinálják ezt a németek? – kérdeztük oly gyakran egymást és magunkat.

Az első nap, azaz megérkezésünk napján megismerkedhettünk a várossal. Kiderült, hogy aznap éppen bicikliverseny zajlott a városban. Nem is meglepő, hiszen Münster elnyerte a 'legbiciklibarátabb város' címet. Itt mindenki mindenhol és minden körülmények között biciklizik. Életkor, viharos szélökés, eső, fagy itt nem akadály. Nem is csoda, hogy a lányoknak mindig mosolygós, pirosposzgás az arca.

A második nap a partneriskolában kezdődött, ahol Ruprecht Polenz, német parlamenti képviselő nyitotta meg az ünnepséget és köszöntötte a résztvevőket. Ezt a projektet a **Tempus Közalapítvány** mellett a német **DBU** (Deutsche Bundesstiftung Umwelt) is támogatja a téma fontossága miatt. Ezután műhelymunkák kezdődtek „ökológiai lábnyom” címmel.

A harmadik nap legszebb részét az esti program jelentette. Az iskola aulájában terített asztalok mellett, finom ételek kíséretében minden iskola külön programmal mutatkozott be. Mi magyarok táncoltunk, Barta Szilveszter (11.C) pedig olyan csodálatosan zongorázott, hogy a német lányoktól házassági ajánlatot is kapott. ☺ Az én Magyarországom címmel pedig személyes példákön keresztül próbáltuk bemutatni, mit teszünk mi a mindennapokban azért, hogy csodálatos világunkat a jövő fiataljainak megőrizzük.

A negyedik nap indulás **Brémába**, majd **Bremerhavenbe**. Bréma tudományos és kulturális centrum, Bremerhaven pedig Németország legnagyobb tengerparti városa. A program is ennek megfelelően alakul. Brémában ámulunk és bámulunk a világörökség részét képező városháza előtt és elmondjuk kívánságainkat a brémai muzikusok szobra előtt. Bremerhavenben ámulunk és bámulunk a gigantikus méretű hajók és gépek láttán. A szél itt állandóan fúj, sok a csapadék. Már az esernyő sem segít. Mégis a szél az úr? A szállásunk egy gyönyörűen felújított egykori kaszárnyában, rálátással az Északi-tengerre csodálatos.

Az ötödik nap látogatást teszünk a **Klimahaus**-ba. A hatalmas épületben négy kiállítási területet járhat be a látogató, az utazás, az elemek, a perspektívák és az esélyek házáat. A Comenius-csapat szeret utazni, így újabb tájak felfedezésére indulunk. Minden nemzet képviselői feladatot kapnak, egy-egy ország éghajlatára, életkörülményeire vonatkozóan jegyzeteket kell készítenünk. A magyar csapat Szamoára fókuszál. Megtudjuk, hogy ez a kis ország kisebb szigeteken terül el, a csapadék mennyisége igen magas és az ország komoly gondokkal küzd a környezetvédelem területén. Frissen szerzett tudásunkról este, mindenki előtt számot kell adnunk, de előtte még idegenvezetés a szigorúan őrzött kikötőben, ahol tényleg csak ámulunk és bámulunk. A számokat már meg sem tudjuk jegyezni, hány millió vadonatúj autót őriznek itt naponta. A milliárdok és milliók csak röpködnek a levegőben, teljesen érthető a bombabiztos védelmi rendszer.

A hatodik nap irány a tenger. Hűvös van, ezért elő a gumicsizmával. Mielőtt nekivágnánk a sekély partszakasznak, még divatbemutatót tartunk, a kamera a gumicsizmákra fókuszál. Két tudományos területen dolgozó kísérőnk segítségével baktériumvadászatra indulunk, majd a kis kagylók számunkra meglepő szokásait tanulmányozzuk. A tengerparton találkozunk egy másik magyar iskola tanáraival és diákjaival. Kiderül, hogy ők már igen otthonosan mozognak itt, hiszen évek óta tartó barátság köti őket egy itteni német iskolához.

Sajnos minden jó egyszer véget ér, de előtte még New York előtt az utolsó „kocsmában” elfogyasztjuk vacsoránkat. Mi mást, mint tengeri halat. Elvégre Bremerhavenben, egy kikötővárosban vagyunk. A fogadóné énekel és énekel, szállnak a fülbemászó dallamok, a jó hangulat garantált. Itt vettek egykor búcsút az Amerikába kivándorló németek szép hazájuktól. Mi is ezt tesszük. Viszont látásra márciusban Plzeňben.

Kéri Krisztina